beden niet eens hooren moet vertaald worden, dan zal er wel niets overblijven, dan *ἐπακούειν* te veranderen in *ἀκούειν*.

(Het vervolg in een volgend nummer).

Leiden, Februarij 1853. E. MEHLER.

BLADVULLINGEN.

In den *Hymnus in Cererem* vs. 288 verwondert RUHNKENIUS zich te regt over den vreemden en bij HOMERUS of de *Homeriden* elders niet voorkomenden vorm *ἐλούεον*. Er staat aldaar:

ἀγρόμεναι δέ μιν ἀμφὶς ἐλούεον ἀσπαίροντα.

De schrijver spreekt hier van DEMOPHOON of zoo men wil TRIPTOLEMUS, den zoon van CELEOS, die door CERES was opgevoed, en thans, nu CERES de woning van CELEOS verlaat, door zijne zusters gewasschen wordt. Wij zullen ons, geloof ik, van dat lastige *ἐλούεον* gemakkelijk kunnen ontslaan, zoo wij lezen:

ἀγρόμεναι δέ μιν ἀμφὶς ἔλουν νέον ἀσπαίροντα.

H. S. A. N.

Bij EUR. *Iphig. Taur.* 811 vlg. zegt ORESTES, die, om aan IPHIGENIA te bewijzen, dat hij haar broeder is, bijzonderheden betreffende hunne familie mededeelt:

λέγοιμ' ἂν ἀκοῇ πρῶτον Ἠλέκτρας τάδε·
Ἀτρέως Θυέστου τ' οἶσθα γενομένην ἔριν;

waarop IPHIGENIA antwoordt:

ἤκουσα, χρυσῆς ἀρνὸς ἡνίκ' ἦν πέρι·

Dat het laatste vers door de afschrijvers bedorven is, kan mijns inziens aan geen redelijken twijfel onderhevig zijn. Zin en letters leiden tot de volgende verandering:

ἤκουσα, χρυσῆς ἀρνὸς ἣν εἶχον πέρι.

Leiden. H. v. HERWERDEN.